

REDAKCE / 27. 11. 2016

Dokument Jaroslava Brabce pojednává o bytovém divadle

Na fenomén bytového divadla Vlasty Chramostové a dobu s ním spojenou se zaměřil režisér a scenárista Jaroslav Brabec v celovečerní dokumentární studii s názvem *Divadlo vzdoru*.

Je výpovědí o statečnosti několika jedinců, kteří se po okupaci Československa v roce 1968 a takzvané normalizaci společnosti, která vyvrcholila Chartou 77, pokusili posílit sebevědomí svých přátel, rovněž vyřazených z veřejného života. Česká televize snímek uvede na programu ČT art začátkem ledna.

„Podařilo se mi zachytit aktéry a účastníky těchto akcí. Vedle Vlasty Chramostové a Stanislava Miloty hovoří například Pavel Kohout, Vlasta Třešňák, Tereza Boučková, Bohdan Holomíček, Vladimír Merta, Pavel Landovský, Vladimír Pistorius, Ivan Klíma, Andrej Krob, Ivan Havel a Michal Klíma. Točili jsme i s Miloušem Jakešem,“ řekl Brabec ČTK. V době, o které natáčel, studoval pražskou FAMU.

Vzpomínky a návštěvy autentických bytů doplnil citacemi ze sledovacích zpráv a svazků StB, dokumentací ze samizdatové knihovny Libri prohibiti, fotografiemi a fragmenty natočených filmových i zvukových záznamů her. Do svého dokumentu zařadil i záběry z dobových týdeníků dokreslující atmosféru zmaru, ve kterém tehdy žila většina národa.

V nejtvrdějším období Husákovy éry v letech 1975-1980 vznikly ve vinohradském bytě Vlasty Chramostové a Stanislava Miloty čtyři inscenace. Představení *Všechny krásy světa* podle sbírky držitele Nobelovy ceny Jaroslava Seiferta, textová koláž *Appelplatz II*, kterou ze svých oblíbených textů sestavila Chramostová, hra *Play Macbeth*, kterou podle Shakespeara upravil Pavel Kohout, a monodrama *Františka Pavlíčka* na motivy života Boženy Němcové *Dávno, dávno již tomu – Zpráva o pohřbívání v Čechách*.

Desítky repríz se odehrály v bytech jejich přátel v Praze, Brně, Olomouci i na Hrádečku Václava Havla, celkem je zhlédlo několik stovek diváků. Sami tvůrci v roce 1980 činnost zastavili, neboť stupňující policejní represe stále víc ohrožovaly je i jejich diváky.

„Film objevil také dosud nezveřejněné záznamy bytového divadla,“ podotkla kreativní producentka Alena Müllerová. Divák si podle ní při výpovědích těch, kteří patřili k umělecké elitě a pokračovali po zásahu režimu v tvorbě v nestandardních podmínkách, uvědomí spoustu ztracených možností i let. „Zároveň musí obdivovat jejich statečnost a hrdost,“ dodala.

Zdroj: ČTK